

2014-32-018-00024

Høring over forslag til lov om ændring af lov dyreværnsloven og lov om dyrlæger.

Det Veterinære Sundhedsråd har følgende kommentarer til "Bemærkninger til lovforslaget":

Ad 2 Forbud mod sex med dyr:

Rådet finder, at forbuddet mod sex med dyr i væsentlig grad begrundes i etisk-moralske overvejelser, og derfor primært bør henføres til straffeloven. Rådet finder det i den forbindelse vanskeligt, i de tilfælde dyret ikke har lidt overlast, at kunne henføre sex med dyr til en overtrædelse af bestemmelserne i dyreværnsloven. Rådet finder derfor, at der alene er tale om overtrædelse af etiske og moralske "regler", der ikke hjemles i dyreværnsloven.

Ad 3 Bestemmelse om avl af familie- og hobbydyr:

Rådet kan tilslutte sig det relevante lovforslag. Rådet finder dog, at det kan være vanskeligt at kontrollere, hvorvidt der sker overtrædelse af bestemmelsen.

Ad 4 Forbud mod salg af hunde på markeder:

Rådet kan tilslutte sig det relevante lovforslag. Rådet er dog i tvivl om, hvorvidt dette bør reguleres i nærværende lovforslag, og foreslår, at dette eventuel reguleres via hundeloven eller bekendtgørelse om beskyttelse af dyr på samlesteder og andre samlinger af dyr.

Ad 5 Ændringer vedr. råd:

Det Veterinære Sundhedsråd må indledningsvis undres over, at de tidligere fremsendte opgørelser over Rådets arbejdsopgaver tilsyneladende ikke er medinddraget i betragtninger bag lovforslaget. Rådet undres således over såvel de historiske som nuværende betragtninger over Rådets arbejde, som ikke synes umiddelbart genkendelige.

Det Veterinære Sundhedsråd har i dag 5 medlemmer, som skal have indsigt i de faglige discipliner, der til enhver tid er af særlig betydning for løsning af Rådets arbejdsopgaver. Rådets sammensætning, herunder 2 praktiserende dyrlæger, sikrer, at udtalelser fra Det Veterinære Sundhedsråd er forankret i den virkelighed og det samfund, som sager forelagt Rådet foregår i. For at sikre dette, finder Rådet, det af afgørende betydning, at der fortsat er medlemmer fra klinisk dyrlægepraksis i Det Veterinære Sundhedsråd. En ændring af Sundhedsrådets sammensætning hvorved der ikke længere er praktiserende dyrlæger i Rådet, anses for en væsentlig svækkelse af Rådets faglighed.

Det fremgår af høringen, at Rådet i dag efter anmodning afgiver veterinær faglige udtalelser i enkeltsager, samt udtalelser om generelle forhold på anmodning fra fødevareministeren eller af egen drift. Det Veterinære Sundhedsråd skal dertil oplyse, at Rådet i væsentlig grad servicerer andre myndigheder end fødevareministeren og Fødevarestyrelsen, idet hovedparten af Rådets udtalelser vedrører enkeltsager fra politi og anklagemyndighed til brug for disses afgørelser. Det Veterinære Sundhedsråd udarbejder således veterinærfaglige udtalelser dels i forbindelse med konkret sagsbehandling, dels i helt særlige tilfælde generelle udtalelser.

De generelle udtalelser udformes dels efter konkret henvendelse fra en offentlig myndighed, ofte Fødevarestyrelsen, dels som en sammenskrivning af essensen af flere tidligere konkrete udtalelser på områder, hvor der har været en gennemgående dyreværnsmæssig problematik, som har resulteret i en forelæggelse af flere konkrete sager for Rådet. De generelle udtalelser har en væsentlig præventiv effekt, idet de hurtigt tages i anvendelse af erhvervet, kontrollerende og praktiserende dyrlæger, politi og domstole. Hermed bidrager de generelle udtalelser til bedre dyreværn og til en generel hurtigere sagsbehandling såvel hos den kontrollerende myndighed samt i det retslige system, hvor Rådets udtalelser ligger til grund for domsafsigelse. De generelle udtalelser er således til gavn for både dyr og andre implicerede parter, og reducerer ressourceforbruget i de enkelte sager. Rådet anser det for en alvorlig svækkelse, såfremt retten til

at komme med generelle udtalelser af egen drift fratages Rådet. Fratagelse af retten til at udtale sig generelt vil efter Rådets vurdering have store dyreværnsmæssige konsekvenser, idet Det Veterinære Sundhedsråd gennem sin sagsbehandling får indsigt i nyopståede dyreværnsmæssige problemområder og generelle tendenser til uhensigtsmæssig adfærd overfor dyr, og kan agere hurtigt qua sin viden ved en generel udtalelse og derved sætte fokus på disse dyreværnsmæssige problemområder hurtigt, således som det skete ved eksempelvis skuldersår hos svin, sygdomme og skader hos mink, ovedreven brug af tatoveringshammer på svin, transport af grise med brok eller endetarmsprolaps, transvaginal sterilisation af udsætterkøer, [hold af dyr der går ude hele døgnet i vinterperioden og i perioder med vinterlignende vejr, aflivning af ål, behandling af navlebrok hos svin ved anvendelse af elastrator](#), klovamputation af køer o.a.

Rådet har i de seneste 5 år udarbejdet i alt 18 generelle udtalelser, som alle anvendes retningsgivende hos ovennævnte interessenter. Rådet finder således, at det er en vigtig samfundsmæssig opgave at udarbejde generelle udtalelser, da disse har en både oplysende og præventiv/opdragende effekt. Udtalelserne indgår således i erhvervets, de kontrollerende, udøvende og dømmende myndigheders arbejde, hvor den tilbagemelding Rådet får er, at udtalelserne anses for et vigtigt værktøj i forbindelse med det daglige arbejde og behandlingen af konkrete sager.

Det anføres i bemærkningerne til lovforslaget, at man ved at fratage Rådet muligheden for at komme med generelle udtalelser, vil få flere sager hurtigt ekspederet. Rådet er ikke enig i denne betragtning. De generelle udtalelser nedbringer ved sin præventive, opdragende og oplysende effekt antallet af forelagte sager på et område og er med til at fremme dyreværn generelt.

Det Veterinære Sundhedsråd har i et høringssvar til ministeren i august 2014 gjort opmærksom på, at spørgsmålene i civile sager forelagt Rådet af domstolene er unødigt omfangsrige og tidskrævende, hvorfor Rådet foreslog at indgå i en dialog omkring, hvordan spørgsmålene kunne limiteres. Rådet foreslog ikke, at disse sager ikke skulle forelægges Rådet, men at der skulle skabes hjemmel til en regulerende brugerbetaling. Da de civile sager hyppigt indeholder aspekter af hvordan dyrlægegerning skal udføres, finder Rådet det fortsat af stor vigtighed, at disse sager får en neutral, ensartet veterinærfaglig vurdering i overensstemmelse med de til enhver tid gældende veterinærfaglige normer på tidspunktet for den konkrete hændelse.

Da Rådet indgår som led i (de heldigvis meget sjældne sager) vurderingen af hvorvidt en dyrlæge helt eller delvis skal fratages autorisationen, er det ydermere vigtigt, at civile sager vedrørende dyrlægers aktiviteter fortsat kan forelægges for Det Veterinære Sundhedsråd, og Rådet hermed kan komme med en uvildig veterinærfaglig vurdering af den pågældende dyrlæges aktiviteter/handlinger, således at den ensartede samt gældende norm fastholdes. Rådet er blandt andet på denne måde medvirkende til fastsættelse af minimumskravene til en dyrlæges ageren i henhold til dyrlægeloven.

Såfremt det fastholdes, at Rådet ikke fremover skal udtale sig i civile sager, forsvinder muligheden for i disse sager, at få en neutral ensartet veterinærfaglig vurdering, hvilket kan have uheldige konsekvenser for dyrlægefaget. Som konsekvens af en eventuel ændring af nuværende praksis bør der laves en passende overgangsordning, således Rådet kan færdigbehandle de verserende civile sager, idet disse sager erfaringsmæssigt kan strække sig over flere år.

Rådet har i beretningsåret 2012 behandlet 1 handelssag, 8 ansvarssager, 78 dyreværnssager, 2 sager vedrørende dyrlægers virksomhed, 27 høringer og 1 generel udtalelse og 10 andre sager. I alt 127 sager.

Det Veterinære Sundhedsråd finder, at det må bero på en fejl, at karakterisere sagsbehandlingstiden som lang, med mindre der tænkes på forhold for mere end 10 år siden, og under en anden bekendtgørelse. Rådet kan ikke i lovforslag se forhold eller ændringer, der skulle sænke/minimere sagsbehandlingstiden. Ændring af Rådets sagstyper vil ikke påvirke sagsbehandlingstiden for den enkelte sag. Der må derimod med lovforslaget forventes en øget tilgang af sager, såfremt udarbejdelse af generelle udtalelser med oplysende og præventiv effekt ikke længere er muligt og Rådet finder det sandsynligt at dette vil øge sagsbehandlingstiden yderligere.

Det Veterinære Sundhedsråd finder, at Rådet vedrørende hold af særlige dyr har sin berettigelse og bør bestå. Rådet vedrørende hold af særlige dyr er i dag en garant for en ensartet vurdering i hele landet foretaget af sagkyndige og højt specialiserede fagfolk på netop dette område. Dette har Rådet også tidligere bemærket. Det Veterinære Sundhedsråd hæfter sig i den forbindelse især ved, at en ensartet behandling landet over er af afgørende betydning. Opgaverne er så specialiserede, at Rådet hverken ser faglige eller mulige økonomiske vindinger ved at nedlægge Rådet for hold af særlige dyr, som løfter en vigtig samfundsmæssig opgave, som i indeværende år, til dags dato, har kostet mindre end 50.000 kr.

Konkluderende finder Det Veterinære Sundhedsråd således ikke, at den foreslåede ændring vedr. Rådet for hold af særlige dyr vil give en mere optimal rådgivning. Det Veterinære Sundhedsråd stiller sig dertil uforstående overfor hvilke arbejdsområder og opgaver, der ønskes målrettet Det Veterinære Sundhedsråd. Det fremgår af lovforslaget, at Rådet fremadrettet skal varetage alle opgaverne, som tidligere er blevet behandlet i Rådet for hold af særlige dyr. Rådet er dog usikkert på, hvilke opgaver, der fortsat eksisterer i lyset af, at kapitel 6a ophæves. Rådet ser alene § 4 og § 10, stk. 1 som hjemmelsbestemmelser, og dertil er indholdet af § 17 og § 18 i dyreværnsloven uklare. Rådet forventer derfor en nærmere dialog omkring Rådets fremtidige arbejdsopgaver.

Vedrørende forslaget til fremtidig honorering forstår Rådet det således, at Rådet fremadrettet får betaling for hver enkelt time forbrugt i sagsbehandlingen samt mødegodtgørelse og høj kilometertakst. Rådet har umiddelbart ingen kommentarer til en sådan fremtidig honorering. Såfremt dette ikke er forstået korrekt, insisterer Rådet på at der vil være en forhandling/dialog hvor DDD bør indgå. Der ses ikke i lovforslaget, at der er taget højde for en fastsættelse af honorering af sagkyndig bistand. Rådet vil anmode om, at der tages højde for dette. Endelig finder Det Veterinære Sundhedsråd det vigtigt igen at påpege, at sekretariatet bør bringes på linje med øvrige sekretariater i den offentlige forvaltning, og sekretariatet bør derved fungere som en selvstændig og uafhængig enhed, således at Rådets og sekretariatets uafhængighed ikke kan anfægtes. Endvidere vil forslaget medføre, at Rådet overtager både rutinesager fra Fødevarestyrelsen samt sager fra Rådet vedrørende hold af særlige dyr, hvorfor der vil skulle tilføres særlige ressourcer til Rådets sekretariat.

Som det fremgår, indgår Rådet gerne i en dialog om lovforslaget og havde gerne set, at det var sket i forbindelse med udformningen af lovforslaget.

Det Veterinære Sundhedsråd skal endelig henvise til Rådets bemærkninger af 25. august 2014 angående Høring vedr. omstrukturering af rådene på dyrevelfærdsområdet, som vedlægges nærværende høringssvar i sin helhed.

Afgørelse:

Lovforslag vedtaget.

Lovbekendtgørelse nr. 1150 af 12. september 2015 (Seneste ændring er [Lovbekendtgørelse nr. 50 af 11. januar 2017](#))

Lovbekendtgørelse 464 af 15. maj 2014 (Seneste ændringer [Lovbekendtgørelse nr. 48 af 11. januar 2017](#)).